

❖ ד'ג'ד' ❖ סימן קריאה למנחת שבת ושני וחמישי

כג וְאֶת־חֲנֹן אֱלֹהֵי־יְהוָה בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר: וְצִלִּיתִי קָדָם יי. בְּעֵדְנָא הַהוּא לְמִימַר; כד אֲדַנִּי
 יְהוָה אֶתְּהָה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת־עֲבֹדְךָ *אֶת־גְּדֻלָּךְ וְאֶת־יָדְךָ הַחֲזֹקָה אֲשֶׁר
 מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ וּכְגִבּוֹרֹתֶיךָ: יי אֱלֹהִים. אֵת שְׂרִיתָא
 לְאַחֲזָאָה יֵת עֲבֹדְךָ. יֵת רְבוּתְךָ. וְיֵת יָדְךָ תְּקִיפֹתָא. דָּאֵת הוּא אֱלֹהָ דְשִׁכְיִנְתְךָ בְּשָׁמַיָא מְלַעֲיָלָא וְשְׁלִיט
 בְּאַרְעָא. לֵית דְּיַעֲבִיד כְּעֹבֵדְךָ וּכְגִבּוֹרֹתֶיךָ; כה אֶעֱבֹר־הֵנָּה וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
 אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַהַר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבָּנוֹן; אֶעֱבֹר כְּעֵן. וְאַחֲזִי יֵת אַרְעָא טַבְתָּא.
 דְּבַעֲבָרָא דִּירְדְנָא. טוֹרָא טַבָּא. הַדִּין וּבֵית מִקְדָּשָׁא; כו וַיִּתְּעַבֵּר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא
 שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לֶךְ אֶל־תּוֹסֵף דְּבַר אֵלַי עוֹד בְּדַבַּר הַזֶּה: וְהוּהוּ
 רְגוּ מִן קָדָם יי עָלֵי בְדִילְכוֹן. וְלֹא קָבִיל מִנִּי. וְאָמַר יי לִי סָגִי לְךָ. לֹא תוֹסִיף. לְמַלְלָא קְדָמִי. עוֹד בְּפִתְגָמָא
 הַדִּין; * כז עָלָה | רֹאשׁ הַפְּסָגָה וְשֹׂא עֵינֶיךָ יִמָּה וְצַפְנָה וְתִימְנָה וּמִזְרַחָה וּרְאֶה
 בְּעֵינֶיךָ כִּי־לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: סק לְרִישׁ רְמָתָא. וּזְקַף עֵינְךָ. לְמַעֲרָבָא וּלְצַפּוֹנָא.
 וּלְדְרוֹמָא וּלְמִדְנָחָא וְחֲזִי בְּעֵינְךָ. אָרִי לֹא תַעֲבֹר יֵת יַרְדְנָא הַדִּין; כח וַיְצוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקִיָּהוּ
 וְאַמְצִיָּהוּ כִּי־הוּא יַעֲבֹר לְפָנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יִנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 תִּרְאֶה: וּפְקִיד יֵת יְהוֹשֻׁעַ וְתִקִּיפֵהי וְאַלְיַמְהִי (ס"א וְעֲלִימְהִי). אָרִי הוּא יַעֲבֹר. קָדָם עָמָא הַדִּין. וְהוּא יַחֲסִין
 יִתְהוֹן. יֵת אַרְעָא דְתַחֲזִי; כט וַיָּנֹשֶׁב בְּגֵיא מוֹל בֵּית פְּעוֹר: וַיִּתִּיבְנָא בְּחֻלְתָּא. לְקָבִיל בֵּית
 פְּעוֹר; פ * ד א וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֶל־הַחֲקִים וְאֶל־הַמְּשֻׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי
 מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּ וּבְאֵתָם וּיְרִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם: וּכְעַן יִשְׂרָאֵל. שְׁמַע לְקוֹמִיָא וּלְדִינִיָא. דְּאַנָּא. מְלִיף יִתְכוֹן לְמַעֲבַד.
 בְּדִיל דְתִיחֲזִין. וְתִיעֲלוֹן וְתִירְתוֹן יֵת אַרְעָא. דִּי. אֱלֹהָ דְאַבְהֵתְכוֹן יַהִיב לְכוֹן; ב לֹא תִסְפוּ
 עַל־הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לְשֹׁמֵר אֶת־מִצְוֹת
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם: לֹא תִסְפוּן. עַל פִּתְגָמָא דְאַנָּא מִפְּקִיד יִתְכוֹן.
 וְלֹא תִמְנְעוּן מִנִּיהּ. לְמַטְר. יֵת פְּקוּדִיָא דִּי אֱלֹהִין. דְּאַנָּא מִפְּקִיד יִתְכוֹן; ג עֵינֵיכֶם הִרְאוֹת אֶת
 אֲשֶׁר־עָשִׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵלֵךְ אַחֲרַי בְּעַל־פְּעוֹר
 הַשְּׂמִידוֹ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִקְרָבְךָ: עֵינֵיכֶם חֲזָאָה. יֵת. דְּעַבַד יי בְּפִלְחֵי בַעֲלָא פְעוֹר. אָרִי כָל
 גּוֹבְרָא. דְהֵלִיךְ בְּתַר בַּעֲלָא פְעוֹר. שִׁינְצִיָּה. יי אֶחָד מִבֵּינְךָ; ד וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם: וְאַתּוֹן דְּאַדְבִּיקְתוּן. בְּדַחֲלַתָּא דִּי אֱלֹהִין. קְזִימִין פּוֹלְכוֹן יוֹמָא דִּין; *
 *

(שני) ה ראה | למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: חזו דאליפית יתכון. קימין ודינין. כמא דפקדני יי אהי למעבד בן. בגו ארעא. דאתון. עלין לתמן למירתה; ו ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: ותשרון ותעבדון. ארי היא חכמתכון וסובלתנותכון. לעיני עממיא. דישמעון. ית כל קימיא האלין. וימרון. לחוד עם חכים וסובלתן; עמא רבא הדין; ז כי מי-גוי גדול אשר-לו אלהים קרבים אליו ביהוה אלהינו בכל-קראנו אליו: ארי מן עם רב. דליה אה קריב ליה לקבלא צלותיה בעדן עקתיה. ביי אהנא. בכל עדן דאנחנא מצלן קדמוהי; ח ומי גוי גדול אשר-לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: ומן עם רב. דליה. קימין ודינין קשיטין. ככל אודיתא הדא. דאנא. יחיב קדמיכון יומא דין; ט רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן-תשכח את-הדברים אשר-ראו עיניך ופן-יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: לחוד. אסתמר לך וטר נפשך לחדא. דלמא תתנשי ית פתגמיא דחזאה עינך. ודלמא יעדון מלבך. כל יומי חייך. ותהודעונו לבנך ולבני בנך; י יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את-העם ואשמעם את-דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל-הימים אשר הם חיים על-האדמה ואת-בניהם ילמדון: יומא. דקמתא. קדם יי אהך בחרב. כד אמר יי לי. בנוש קדמי ית עמא. ואשמעונו ית פתגמי. דילפון למדחל קדמי. כל יומיא דאנון קימין על ארעא. וית בניהון ילפון;

ב בסת"י יא ותקרבו ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד-לב השמים חשך ענן וערפל: וקריבתון וקמתון בשפולי טורא. וטורא. בער באישתא עד צית שמיא. חשוכא עננא ואמטתא; יב וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שומעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: ומליל יי. עמכון מגו אישתא. קל פתגמין אתון שמעין. ודמו. ליתיכון חזו אהין קלא; יג ויגד לכם את-בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים וכתבתם על-שני לחות אבנים: וחוי לכוז ית קימיה. דפקיד יתכון למעבד. עשרא פתגמין. וכתבנון. על תרין לוחי אבניא; יד ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ויתי. פקיד יי בעדנא ההוא. לאלפא יתכון. קימין ודינין. למעבדכון יתהון. בארעא. דאתון. עברין לתמן למירתה; טו ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראייתם כל-תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש: ותסתמרון לחדא לנפשתיכון. ארי לא חזיתון כל דמו. ביומא. דמליל יי עמכון. בחרב מגו אישתא; טז *פן-תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת פל-סמל תבנית זכר או נקבה: דלמא תחבלון. ותעבדון לכוז. צילם דמות כל צורא. דמות דכר או נוקבא;

יז תִּבְנִית כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תִּבְנִית כָּל־צֶפּוּר כַּנֶּף אֲשֶׁר תִּעֹוֹף
 בְּשָׁמַיִם: דְּמוּת. כל בעירא דבארעא. דמות כל צפר גפא. דפרח באויר רקיע שמיא; יח תִּבְנִית
 כָּל־רֶמֶשׂ בְּאֲדָמָה תִּבְנִית כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר־בַּמַּיִם מִתַּחַת לְאָרֶץ: דְּמוּת. כל רחשא
 דבארעא. דמות. כל נוני דבמיא מלרע לארעא; יט וּפְנֵי־תֵּשֶׁא עֵינֶיךָ הַשְּׁמַיִם וְרָאִיתָ
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הַיָּרֵחַ וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל צָבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדְחָתָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
 לָהֶם וְעַבַּדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם לְכָל־הָעַמִּים תַּחַת כָּל־
 הַשָּׁמַיִם: וְדַלְמָא תזקוף עינך לשמיא. ותחזי. ית שמשא וית סיהרא וית פוכביא. כל חילי שמיא.
 ותטעי. ותסגוד להון ותפלחנין. דזמין. ׀ אהך יתהון. לכל עממיא. תחות כל שמיא; כ וְאֹתְכֶם
 לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֹתְכֶם מִכּוּר הַבְּרֹזֶל מִמִּצְרַיִם לְהֵיוֹת לּוֹ לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם
 הַזֶּה: וַיִּתְּכֹן קָרִיב ׀ לְדַחֲלַתְיָהּ. ואפיק יתכון. מפורא דברזלא ממצרים. למהוי ליה. לעם אחסנא כיומא
 הדין; כא וַיְהוֹה הַתְּאֲנִי־בֵי עַל־דְּבָרֵיכֶם וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עִבְרִי אֶת־הַיָּרְדֵּן
 וּלְבַלְתִּי־בֵּא אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה: ומן קדם
 ׀ הוה רגז עלי על פתגמיכון. וקניס. בדיל דלא למעברי ית ירדנא. ובדיל דלא למיעל לארעא
 טבתא. די אהך. יהיב לך אחסנא; כב כִּי יֹאמְרוּ מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר
 אֶת־הַיָּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים וַיִּרְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת: אַרִי אָנָּה מְאִית.
 בארעא הדא. לית אָנָּה עבר ית ירדנא. ואתון עברין. ותירתון. ית ארעא טבתא הדא; כג הַשֹּׁמְרוֹ
 לָכֶם פֶּן־תִּשְׁכַּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם
 פְּסָל תְּמוּנַת כָּל אֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: אסתמרו לכון. דלמא תתנשון ית קימא די
 אהכון. דגזר עמכון. ותעבדון לכון צילס דמות פולא. דפקדך ׀ אהך; כד כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ

אֹכְלָה הוּא אֵל קִנָּא: אַרִי ׀ אהך. מימריה אישא אכלא הוא. א קנא; פ

ג בסת"י כה כִּי־תוֹלִיד בָּנִים וּבָנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פְּסָל
 תְּמוּנַת כָּל וַעֲשִׂיתֶם הֲרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ: אַרִי תילדון בנין ובני בנין.
 ותתעתקון בארעא. ותחבלון. ותעבדון צילס דמות פולא. ותעבדון דביש. קדם ׀ אהך לארזוא
 קדמוהי; כו הַעִידֹתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אֲבַד תִּאֲבְדוּן מִהַר
 מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֹתָם עֹבְרִים אֶת־הַיָּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־תֹאריכּוּ
 יָמִים עָלֶיהָ כִּי הַשֹּׁמֵד תִּשְׁמְדוּן: אסהידית בכון יומא דין ית שמיא וית ארעא. ארי מיבד
 תיבדון בפריע. מעל ארעא. דאתון. עברין ית ירדנא. לתמן למירתה. לא תירכון יומין עלה. ארי
 אשתיצאה תשתיצון; כז וְהִפִּיץ יְהוָה אֹתְכֶם בְּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר בְּגוֹיִם
 אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אֹתְכֶם שָׁמָּה: ויבדר ׀. יתכון ביני עממיא. ותשתארון עם דמנין. בעממיא.
 דיבדר ׀. יתכון לתמן; כח וְעַבַּדְתֶּם־שֵׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וְאֲבֹן אֲשֶׁר
 לֹא־יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֹאכְלוּן וְלֹא יִרְיחוּן: ותפלחון תמן לעממיא פלחי טעותא.
 עובד ידי אנשא. אעא ואבנא. דלא חזן ולא שמעין. ולא אכלין ולא מריחין;

כט ובקשתם משם את-יהוה אלהיך ומצאת פּי תדרשנוּ כְּכֹל-לְבַבְךָ
 ובְּכֹל-נַפְשְׁךָ: וּתְתַבְּעוּן מִתַּמְּנִן יֵת דַּחֲלָתָא דִּי אֵלֶּךָ וְתִשְׁכַּח. אַרְי תבֵּעֵי מִן קְדֻמוּהֵי. כְּכֹל לִפְךָ
 ובְּכֹל נַפְשְׁךָ; ל בִּצְר לָךְ וּמִצְאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְּתָה
 עַד-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְעַתָּ בְּקִלּוֹ: כַּד תִּיעוֹק לְךָ. וְיִשְׁכַּחוּנְךָ. כֹּל פִּתְגָמֵי אֱלֹהִין. בְּסוּף
 יוֹמֵיָא. וְתִתּוּב לְדַחֲלָתָא דִּי אֵלֶּךָ. וְתִקְבִּיל לְמִימְרֵיהּ; לֹא כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
 יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת-בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: אַרְי
 אֵלֵּהּ רַחֲמָנָא יְיָ אֵלֶּךָ. לֹא יִשְׁכַּחְנֶךָ וְלֹא יִחַלְּנֶךָ. וְלֹא יִתְנַשֵּׁי יֵת קִימָא דְאַבְהֶתֶךָ. דְּקִימֵי לְהוּן; לֹב כִּי
 שְׁאַל-נָא לְיָמִים רַאשֵׁינִים אֲשֶׁר-הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים |
 אָדָם עַל-הָאָרֶץ וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם וְעַד-קַצֵּה הַשָּׁמַיִם הַנְּהִיָּה כְּדָבָר הַגְּדוֹל
 הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמַע בְּמַהוּ: אַרְי שָׂא כְּעֵן לְיוֹמֵיָא קְדֻמָּי דְהוּוּ קְדָמְךָ. לְמִן יוֹמָא דְבָרָא יְיָ אָדָם
 עַל אַרְעָא. וְלִמְסִיפֵי שָׁמַיָּא וְעַד סִיפֵי שָׁמַיָּא. הַהוּוּ. כְּפִתְגָמָא רַבָּא דְדִין. אוֹ הַאֲשַׁתְּמַע דְּכּוּתִיָּה;
 לג הַשְּׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר-שִׁמְעַתָּ אֶתְּהָ וַיְחִי:
 הַשְּׁמַע עִמָּא קַל מִימְרָא דִּי. מְמַלִּיל מְגוֹ אִישְׁתָּא. כְּמָא דְשִׁמְעַתָּא אֶת וְאַתְקִימֵ; לֹד אוֹ | הַנִּסְתָּה
 אֱלֹהִים לְבּוֹא לְקַחַת לּוֹ גּוֹי מְקַרְב גּוֹי בְּמִסְתָּ בְּאַתָּת וּבְמוֹפְתִים וּבְמַלְחָמָה
 וּבִיד חֲזָקָה וּבִזְרוּע נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֻלִים כְּכֹל אֲשֶׁר-עָשָׂה לָכֶם יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ: אוֹ נִסִּין עֲבַד יְיָ. לְאַתְגְּלָאָה. לְמַפְרַק לִיָּה עִם מְגוֹ עִם. בְּנִסִּין בְּאַתִּין
 וּבְמוֹפְתִין וּבְקַרְבָּא. וּבִיד תְּקִיפָא וּבְדַרְעָא מְרַמְמָא. וּבְחֻזְנִין רַבְרִינִין. כְּכֹל. דְּעֲבַד לְכוּן. יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
 בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵינוּ; לֹה אֶתְהָ הַרְאָתָּ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מְלַבְדּוּ:
 אֶת אֶתְחֻזִּתָּא לְמַדַּע. אַרְי יְיָ הוּא אֱלֹהִים. לִית עוֹד בְּר מְנִיָּה; לֹו מִן-הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמִיעֶךָ
 אֶת-קִלּוֹ לְיִסְרָךְ וְעַל-הָאָרֶץ הַרְאָךְ אֶת-אִשׁוּ הַגְּדוֹלָה וּדְבָרֵינוּ שִׁמְעַתָּ מִתּוֹךְ
 הָאֵשׁ: מִן שָׁמַיָּא. אֲשַׁמְעֶךָ יֵת קַל מִימְרֵיהּ לְאַלְפּוּתְךָ. וְעַל אַרְעָא. אֲחֻזְךָ יֵת אִישְׁתִּיָּה רַבְתָּא.
 וּפִתְגָמוּהֵי שִׁמְעַתָּא מְגוֹ אִישְׁתָּא; לֹו וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת-אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרֵינוּ
 וַיּוֹצֵאֶךָ בְּפָנֵינוּ בְּכַחוֹ הַגְּדֹל מִמִּצְרַיִם: וְחַלְף. אַרְי רַחֲמִים יֵת אֲבָהֶתֶךָ. וְאַתְרַעֵי בְּבִנְיָהוּן
 בְּתַרְיָהוּן. וְאַפְקֶךָ בְּמִימְרֵיהּ. בְּחִילִיָּה רַבָּא מִמִּצְרַיִם; לֹה לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֻלִים וְעַצְמִים מִמְּךָ
 מִפְּנֵיךָ לְהַבְיִאֶךָ לְתַת-לָךְ אֶת-אַרְצֵם נַחֲלָה כְּיּוֹם הַזֶּה: לְתַרְכָּא. עִמְמִין. רַבְרִינִין
 וְתִקְיִפִּין. מְנַךְ מִן קְדָמְךָ. לְאַעֲלוּתְךָ. לְמַתָּן לְךָ יֵת אַרְעוּהוּן. אַחְסָנָא כְּיּוֹמָא דְדִין; טל וַיְדַעַתָּ הַיּוֹם
 וְהַשַּׁבָּת אֶל-לְבַבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל וְעַל-הָאָרֶץ
 מִתַּחַת אֵין עוֹד: וְתַדַּע יוֹמָא דִּין. וְתַתִּיב לְלַבְךָ. אַרְי יְיָ הוּא אֱלֹהִים. דְּשַׁכְּנִתִּיָּה בְּשָׁמַיָּא מְלַעֲלֵא.
 וְשִׁלִּיט עַל אַרְעָא מְלַרַע. לִית עוֹד; מ וְשִׁמְרַתָּ אֶת-חֻקֵּינוּ וְאַתְּ-מִצּוֹתֵינוּ אֲשֶׁר אֲנַכִּי
 מִצּוֹךְ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ וְלִבְנֵיךָ אַחֲרֶיךָ וְלִמְעַן תִּאָּרִיךָ יָמִים עַל-הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ כָּל-הַיָּמִים: וְתִשַּׁר יֵת קִימוּהֵי וְיֵת פְּקוּדוּהֵי. דְּאַנָּא מְפַקִּיד
 לָךְ יוֹמָא דִּין. דְּיִיטֵב לָךְ. וְלִבְנֶךָ בְּתַרְךָ. וּבְדִיל דְּתוֹרִיךָ יוֹמִין עַל אַרְעָא. דִּי אֵלֶּךָ. יְהִיב לָךְ כָּל

ד' בסת"י (שלישי) מא אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: בכן אפריש משה תלת קרוין. בעברא דירדנא, מדנח שמשא; מב לנס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שגא לו מתמל שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי: למערק לתמן קטולא. דיקטול ית חבריה בלא מדעיה. והוא. לא שני ליה מאתמלי ומדקמוהי. ויערוק. לחדא, מן קרויא האלין ויתקיס; מג את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בפשן למנשי: ית בצר במדברא. בארע מישרא לשבט ראובן. וית ראמות בגלעד לשבט גד. וית גולן במתנן לשבטא דמנשה; מד וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: ודא אוריתא. דסדר משה, קדם בני ישראל; מה אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: אלין סהדותא. וקמיא ודיניא. דמליל משה עם בני ישראל, במפקהון ממצרים; מו בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: בעברא דירדנא בחלתא. לקביל בית פעור. בארעא (ס"א בארע). דסיחון (ס"א סיחון) מלכא אמוראה. דיתיב בחשבון. דמחא משה ובני ישראל, במפקהון ממצרים; מז ויירשו את ארצו ואת ארץ א עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש: ויריתו ית ארעיה. וית ארע עוג מלכא דמתנן. תרין מלכי אמוראה. דבעברא דירדנא, מדנח שמשא; מח מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון: מערער. דעל ביי נחלא דארנון. ועד טורא דשיאון הוא חרמון; מט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה: וכל מישרא.

עברא דירדנא מדנחא. ועד ימא דמישרא, תחות משפך מי רמתא; פ

ה' בסת"י (רביעי) ה א ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: וקרא משה לכל ישראל. ואמר להון. שמע ישראל ית קמיא וית דיניא. דאנא. ממליל קדמיכון יומא דין. ותילפון יתהון. ותטרון למעבדהון; ב יהוה אלהינו פרת עמנו ברית בחרב: יי אהנא. גזר עמנא, קים בחורב; ג לא את אבותינו פרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: לא עם אבהתנא. גזר יי ית קמיא דין. אהין עמנא. אנחנא אלין בא, יומא דין פולנא קימין; ד פנים א בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: ממלל עם ממלל. מליל יי עמכון. בטורא מגו אישתא; ה אנכי עמד בין יהוה ובניניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר: אנא. הויתי קאים בין מימרא דיין ובניכון בעדנא ההוא. לחואה לכון ית פתגמא דיין. ארי דחילתון מן קדם אישתא, ולא סליקתון

בטורא למימר; ס

ו אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: **אנא** יי אהך. דאפיקתך. מארעא דמצרים מבית עבדותא; זי לא יהיה לך אלהים אחרים על-פני לא תעשה-לך פסל | כל-תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים | מתחת לארץ לא-תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על-בנים ועל-שלשים ועל-רבעים לשנאי ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו (קרי מצותי): לא יהיו לך אלה אחרן בר מני. לא תעביד לך צילם כל דמו. דבשמיא מלעילא ודבארעא מלרע. ודבמיא מלרע לארעא. לא תסגוד להון ולא תפלתנין. ארי אנא. יי אהך א קנא. מסער. חובי אבהן על בנין מרדין. ועל דר תליתי ועל דר רביעי לשנאי. בר משלמין בניא למחטין פתר אבהתהון. ועביד טיבן לאפי דרין. לרחמי ולנטרי פקודי; ס

יא לא תשא את-שם יהוה-אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר-ישא את-שמו לשוא: לא תימי. בשמא די אהך למגנא. ארי לא יזכי יי. ית. דימי בשמיה לשקרא; ס

יב-טו שמור את-יום השבת לקדשו כאשר צוה | יהוה אלהיך ששת ימים תעבד ועשית כל-מלאכתך ויום השביעי שבת | ליהוה אלהיך לא תעשה כל-מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל-בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך וזכרת כי-עבד היית | בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על-פני צוה יהוה אלהיך לעשות את-יום השבת: טר ית יומא דשבתא לקדשותיה. כמא דפקדך יי אהך. שתא יומין תפלת ותעביד כל עבידתך. ויומא שביעאה. שבתא קדם יי אהך. לא תעביד כל עבידא. את וברך וברתך ועבדך ואמתך. ותורך וחמרך וכל בעירך. וגיורך דבקרורך. בדיל. דינוח. עבדך ואמתך פותך. ותדכר. ארי עבדא הויתא בארעא דמצרים. ואפקד יי אהך מתמן ביד תקיפא ובדרע מרמס. על פני פקדך יי אהך; למעבד ית יומא דשבתא; ס

טז פגד את-אביך ואת-אמך כאשר צוה יהוה אלהיך למען | יאריכון ימך ו למען ייטב לך על האדמה אשר-יהוה אלהיך נתן לך: יקר ית אבך וית אמך. כמא דפקדך יי אהך. בדיל דיירכון יומך. ובדיל דייטב לך. על ארעא. די אהך זחיב לך; ס

יז לא תרצח; לא תקטול נפש; ס ולא תנאף; ולא תגוף; ס ולא תגנב; ולא תגנוב; ס ולא-תענה ברעך עד שוא; ולא תסהיד בחברך סהדותא דשקרא; ס

יח ולא תחמד אשת רעך; ס ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך: ולא תחמיד אתה חברך. ולא תרוג בית חברך. חקליה. ועבדיה ואמתיה תוריה וחמריה; וכל דלחברך; ס

(חמישי) יט אַתְּ-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל-כָּל-קְהֵלְכֶם בְּהַר מֹתוֹן הָאֵשׁ הָעֵנָן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסֹּף וַיְכַתְּבֶם עַל-שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתְּנֶם אֵלַי: ית פתגמיא האלין. מליל יי עם כל קהלכון בטורא. מגו אישתא עננא ואמשתא. קל רב ולא פסיק. וכתבונן. על תרין לוחי אבניא. ויהבונן לי; כ ויהי כשמעכם את-הקול מתוך החשך ויהר בער באש ותקרבוני אלי כל-ראשי שבטיכם וזקניכם: ויהוה. כמשמעכון ית קלא מגו חשוכא. וטורא בער באישתא. וקריבתון לותי. כל רישי שבטיכון וסביכון; כא ותאמרו: הן *הראנו יהוה אלהינו את-כבודו ואת-גדלו ואת-קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי-ידבר אלהים את-האדם וחי: ואמרתון. הא אחזינא. יי אהנא ית יקריה וית רבותיה. וית קל מימריה שמענא מגו אישתא. יומא הדין חזינא. ארי ממליל יי עם אנשא ומתקים; כב ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם-יספים | אנחנו לשמע את-קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: וכען למה נמות. ארי תיכלננא. אישתא רבתא הדא. אם מוספין אנחנא. למשמע. ית קל. מימרא די אהנא. עוד מיתין אנחנא; כג כי מי כל-בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך-האש כמנו ויחי: ארי מן כל בשרא. דשמע קל מימרא די קינא. ממליל מגו אישתא. כד קרב אתה ושמע את כל-אשר יאמר יהוה אלהינו ואת | תדבר אלינו את כל-אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: קרב את ושמע. ית. כל דימר יי אהנא. ואת תמליל עמנא. ית כל דימליל. יי אהנא. עמד ונקביל ונעביד; כה וישמע יהוה את-קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את-קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל-אשר דברו: ושמע קדם יי ית קל פתגמיכון. כמללותכון עמי. ואמר יי לי. שמיע קדמי. ית קל פתגמי. עמא הדין דמלילו עמד. אתקינו כל דמלילו; כו מי-יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את-כל-מצותי כל-הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: לוי. דיהי לבא הדין להון. למדחל קדמי. ולמטר ית כל פקודי כל יומיא. בדיל דייטב להון. ולבניהון לעלם; כז לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: איזיל אימר להון. תובו לכון למשבניכון; כח ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל-המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: ואת. הכא קום קדמי. ואמליל עמד. ית כל תפקידתא. וקינא ודינא דתליפנון. ויעבדון בארעא. דאנא. יהיב להון למירתה; כט ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל: ותשרון למעבד. כמא דפקיד. יי אהכון יתכון. לא תסטון לימינא ולשמאל; ל בכל-הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון: בכל אורחא. דפקיד. יי אהכון. יתכון תהכון. בדיל דתיחון וייטב לכון. ותירכון יומין. בארעא דתירתון;

ו א וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ודא תפקידתא. קזמיא ודיניא. דפקיד. יי אהבון לאלפא יתכון. למעבד בארעא. דאתון. עברין לתמן למירתה; ב למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתי ומצותיו אשר אנכי מצוה אתה ובנך ובן בנך כל ימי חיך ולמען יארכו ימיה: בדיל דתדחל קדם יי אהך. למטר. ית כל קימוהי ופקודוהי דאנא מפקיד לך. את ובך ובר בך. כל יומי חיך. ובדיל דיירכון יומך; ג ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבונו מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש: ותקביל ישראל ותטר למעבד. דייטב לך. ודתסגון לחדא. כמא דמליל יי. אהא דאבהתך לך. ארע. עבדא חלב ודבש; פ ו בסת"י (ששי) ד שמע ישראל יהוה | אלהינו יהוה | אחד: שמע ישראל. יי אהנא יי חד; ה ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: ותרחס. ית יי אהך. בכל לבך ובכל נפשך ובכל נכסך; ו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ויהוון פתגמיא האלין. דאנא מפקיד לך. יומא דין על לבך; ז ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך ובקומך: ותתנינון לבנך. ותמליל פהון. כמתבך בביתך ובמהכך באורחא. ובמשכבך ובמקימך; ח וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך: ותקטרינון לאת על ירך. ויהוון לתפלין בין עינך; ט וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: ותכתובנון על מזוזין. ותקבעינון בספי ביתך ובתערך; ס י והיה כי יביאך | יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא בניתי: ויהי. ארי יעילנד יי אהך. לארעא. דקיס לאבהתך. לאברהם. ליצחק וליעקב למתן לך. קרוין. רברון וטבן דלא בניתיא; יא ויבתים מלאים כל טוב אשר לא מלאתי וברת חצובים אשר לא חצבת פרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: ובתינ. מלון כל טוב דלא מליתא. וגובין פסילון דלא פסלתא. פרמין וזיתין דלא נצבתא. ותיכול ותשבע; יב השמר לך פון תשבח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: אסתמר לך. דלמא תתנשי ית דחלתא דיין. דאפקך. מארעא דמצרים מבית עבדותא; יג את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: ית יי אהך. תדחל וקדמוהי תפלח. ובשמייה תקיים; יד לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם: לא תהכון. פתר טעות עממיא. מטעות עממיא. דבסחרניכון; טו כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פון יחרה ארץ יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה: ארי א קנא. יי אהך שכניתיא פינד. דלמא יתקף. רוגזא דיין אהך בך. וישיצינד. מעל

טז לא תנסו את־יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במִסֵּה: לא תנסוּן. קדם יי אֱהֹבֹן.
 כמא דנסיתון בנסיתא; יז שְׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֻדְתּוֹ וְחֻקּוֹ
 אֲשֶׁר צִוְּךָ: מִטֵּר תִּטְרוּן. ית פקודיא דיי אֱהֹבֹן. וסִהְדוּתִיה וקִימוּהי דפְּקֻדָּךְ; יח וְעֲשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר
 וְהַטֹּב בְּעֵינַי יְהוָה לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וּבָאתָ וְיָרֵשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה
 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיךָ: וְתַעֲבִיד. דְּכֶשֶׁר וּדְתַקִּין קָדָם יי. בְּדִיל דְּיֵיטֵב לָךְ. וְתִיעוּל.
 וְתִירַת ית ארעא טבתא. דְּקִים יי לְאַבְהָתְךָ; יט לְהִדְרֵךְ אֶת־כָּל־אִיבֵיךָ מִפְּנֵיךָ כְּאֲשֶׁר

דְּבַר יְהוָה: לְמַתְּבַר ית כַּל בְּעַלֵי דְבַבְךָ מִן קְדָמְךָ. כְּמֵא דְמַלִּיל יי; ס

ז' בסת"י כ כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךְ מִחֵר לֵאמֹר מַה הָעֻדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
 צִוְּהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָכֶם: אַרִי יִשְׁאַנְךָ בְּרַךְ. מִחֵר לְמִימַר. מֵא סִהְדוּתֵא. וקִימֵי ודינֵי.
 דְּפֻקִיד. יי אֱהֹבֵא יתכוון; כא וְאָמַרְתָּ לְבְנֶךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרַעַה בְּמִצְרַיִם וַיֹּצִיאֵנוּ
 יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה: וְתִימַר לְבְרַךְ. עֲבָדִין. הוֹינֵא לְפָרַעַה בְּמִצְרַיִם. וְאַפְקֵנֵא יי. מִמִּצְרַיִם
 בְּיַד תְּקִיפֵא; כב וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדֹלִים וְרַעִים | בְּמִצְרַיִם בְּפָרַעַה
 וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ: וַיֵּהֵב יי. אֲתִין וּמוֹפְתִין. רַבְרַבִּין וּבִישִׁין בְּמִצְרַיִם. בְּפָרַעַה וּבְכָל אָנְשׁ
 בֵּיתֶיהָ לְעֵינֵינוּ; כג וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אֹתָנוּ לְתֵת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּינוּ: וַיִּתֵּן אֵפִיק מִתְּמֹן. בְּדִיל לְאַעְלֵא יתנא. לְמַתֵּן לָנֵא ית ארעא. דְּקִים
 לְאַבְהָתֵנֵא; כד וַיֹּצִינוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ לְטֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחֵיתָנוּ כִּהְיוּם הַזֶּה: וּפְקֻדָּא יי. לְמַעַבְד ית כַּל קִימֵי
 הָאֵלִין. לְמַדְחַל קָדָם יי אֱהֹבֵא. דְּיֵיטֵב לָנֵא כַּל יוֹמֵי. לְקִימוּתֵנֵא כִּיּוֹמֵא הַדִּין; כה וְצִדְקָה
 תַּהֲיֶה־לָּנוּ כִּי־נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 כְּאֲשֶׁר צִוְּנוּ: וְזִכּוּתֵא תְּהִי לָנֵא. אַרִי נִטֵר לְמַעַבְד ית כַּל תְּפֻקִידֵתֵא הָדֵא. קָדָם. יי אֱהֹבֵא כְּמֵא

דְּפֻקֻדָּא; ס

(שביעי) ז א כִּי יִבְיֹאֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל גּוֹיִם-רַבִּים* א מִפְּנֵיךָ הַחֲתִי וְהַגְּרָגְשִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה גּוֹיִם רַבִּים וְעַצוּמִים מִמֶּךָ: אָרִי יַעֲלֹנָד יי אַהֲד. לֹא־רָעָא. דָּאֵת עֲלִיל לְתַמְּן לְמִירְתָּהּ. וּיְתַרֵּךְ עַמְּמִין סְגִיִּיאִין מִן קְדָמְךָ. חֲתַי וְגַרְגִּישָׁאִי וְאֱמֹרָאִי וְכַנְעַנָּאִי וּפְרִזָּאִי וְחִוָּאִי וַיְבוּסָאִי. שִׁבְעָא עַמְּמִין. סְגִיִּיאִין וְתַקִּיפִין מִמֶּךָ; ב וּנְתַנֶּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהַפִּיתֶם הַחֲרָם תַּחֲרִים אֲתֶם לֹא-תִכְרַת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תִחַנֶּם: וַיִּמְסְרוּן. יי אַהֲד. קְדָמְךָ וְתַמְחִינוּן. גִּמְרָא תְּגַמַּר יְתְּהוּן. לֹא תִגְזֹר לְהוּן; קָיִם וְלֹא תִרְחִים עֲלֵיהוּן; ג וְלֹא תִתְחַתֵּן בִּם בְּתֶדֶךָ לֹא-תִתֵּן לְבָנֹךָ וּבִתּוֹ לֹא-תִקַּח לְבִנְךָ: וְלֹא תִתְחַתֵּן בְּהוּן. בְּרִתְךָ לֹא תִתֵּן לְבָרִיָּהּ. וּבְרִיתָהּ לֹא תִסַּב לְבָרְךָ; ד כִּי-יִסִּיר אֶת-בְּנֶךָ מֵאַחֲרַי וְעַבְדוֹ אֱלֹהִים אַחֲרַי וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מֵהָר: אָרִי יִטְעִין ית בְּרַךְ מִפְּתֵר פּוּלְחָנִי. וַיִּפְלְחוּן לְטַעוֹת עַמְּמִיא. וַיִּתְקַף רוּגְזָא דִּיִּי בְּכוּן. וַיִּשְׁיַצִּינְךָ בְּפִרְיעֵ; ה כִּי-אִם-כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבַּחַתֵּיהֶם תִּתְּצוּ וּמִצִּבְתֶּם תִּשְׁבְּרוּ וְאֲשִׁירֵהֶם תִּגְדַּעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרַפוּן בְּאֵשׁ: אָרִי אִם כְּדִין תַּעֲבֹדוּן לְהוּן. אִיגֹרִיהוּן תִּתְרַעוּן. וְקַמְתְּהוּן תִּתְּבֹרוּן. וְאֲשִׁירֵיהוּן תִּקְצְצוּן; וְצִלְמֵיהוּן תִּיקְדוּן בְּנוֹרָא; ו כִּי עִם קְדוּשַׁת אֲתָהּ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ בָּחַר א | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהִיּוֹת לּוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה: אָרִי עִם קְדִישׁ אֲתָהּ. קְדָם יי אַהֲד. בְּךָ. אֲתַרְעִי יי אַהֲד. לְמַחֲוֵי לִיָּה לְעַם חֲבִיב. מִכָּל עַמְּמִיא. דְּעַל אִפִּי אֲרָעָא; ז לֹא מִרְבֶּכֶם מִכָּל-הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בְּכֶם וַיִּבְחַר בְּכֶם כִּי-אַתֶּם הִמְעַט מִכָּל-הָעַמִּים: לֹא מִדְּסִגִּיאִין אֲתוּן מִכָּל עַמְּמִיא. צְבִי יי. בְּכוּן וְאֲתַרְעִי בְּכוּן. אָרִי אֲתוּן וְעִירִין מִכָּל עַמְּמִיא; ח כִּי מֵאֲהַבַת יְהוָה אֲתֶכֶם וּמִשְׁמֵרוֹ אֶת-הַשְּׁבַעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבֹתֵיכֶם הוֹצִיא יְהוָה אֲתֶכֶם בְּיַד חֲזָקָה וַיַּפְדֶּךָ מִבֵּית עַבְדִּים מִיַּד פְּרַעֲה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם: אָרִי מִדְּרַחִים יי יִתְכוּן. וּמִדְּנִטְר ית קִימָא דְקָיִם לְאַבְהַתְכוּן. אִפִּיק יי. יִתְכוּן בְּיַד תַּקִּיפָא. וּפְרַקְךָ מִבֵּית עַבְדוּתָא. מִיַּדָּא דְפְרַעֲה

מִלְכָּא דְּמִצְרַיִם;

(מפטיר) ט וַיִּדְעֶתָ כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנְּאֻמָּן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבָיו וְלִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתוֹ (קרי מִצְוֹתָיו) לְאַלְף דָּוֵר: וְתַדַּע. אָרִי יי אַהֲד הוּא אֱלֹהִים. אֵהָא מְהִימְנָא. נִטְר קִימָא וְחַסְדָּא. לְרַחֲמוּהִי. וְלִנְטְרֵי פְקוּדוּהִי לְאַלְף דְּרִין; י וּמִשְׁלָם לְשִׁנְאָיו אֶל-פָּנָיו לְהֵאֲבִידוֹ לֹא יֵאָחַר לְשִׁנְאָו אֶל-פָּנָיו יִשְׁלָם-לוֹ: וּמִשְׁלָם לְשִׁנְאוּהִי. טְבוּן דְּאֲנוּן עַבְדִּין קְדָמוּהִי בְּתֵייהוּן לְאוּבֹדִיהוּן. לֹא מֵאַחַר עוֹבֵד טָב לְשִׁנְאוּהִי. טְבוּן דְּאֲנוּן עַבְדִּין קְדָמוּהִי בְּתֵייהוּן מִשְׁלָם לְהוּן; יא וְשִׁמְרַתְּ אֶת-הַמִּצְוָה וְאֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם: וְתִטַּר ית תַּפְקִידָתָא וְיִת קִימָיא וְיִת דִּינָיא. דְּאֲנָא מִפְּקִיד לְךָ; יוֹמָא דִּין לְמַעַבְדְּהוּן; פ